

NEERLANDS POSTDUIVEN

ORGAAN

Abonnementsprijs f 4.75 p. ½ jr.
f 9.— per jaar bij vooruitbeta-
ling. Collectief verenigings-
abonnement (alle leden) f 7.50
p. jr. Weekabonné's (in plaat-
sen waar agenten zijn) 22 ct.
Losse nummers 25 ct.

Advertenties voor duivenlief-
hebbers: Orgaantjes f 3.—, max.
20 mm bij vooruitbet. Losse adv.
25 ct. per mm. (Tussen tekst
dubbel tarief). Contract-advert.
volgens contracttarief. (Breedte
advertentiekolom 3½ cm)

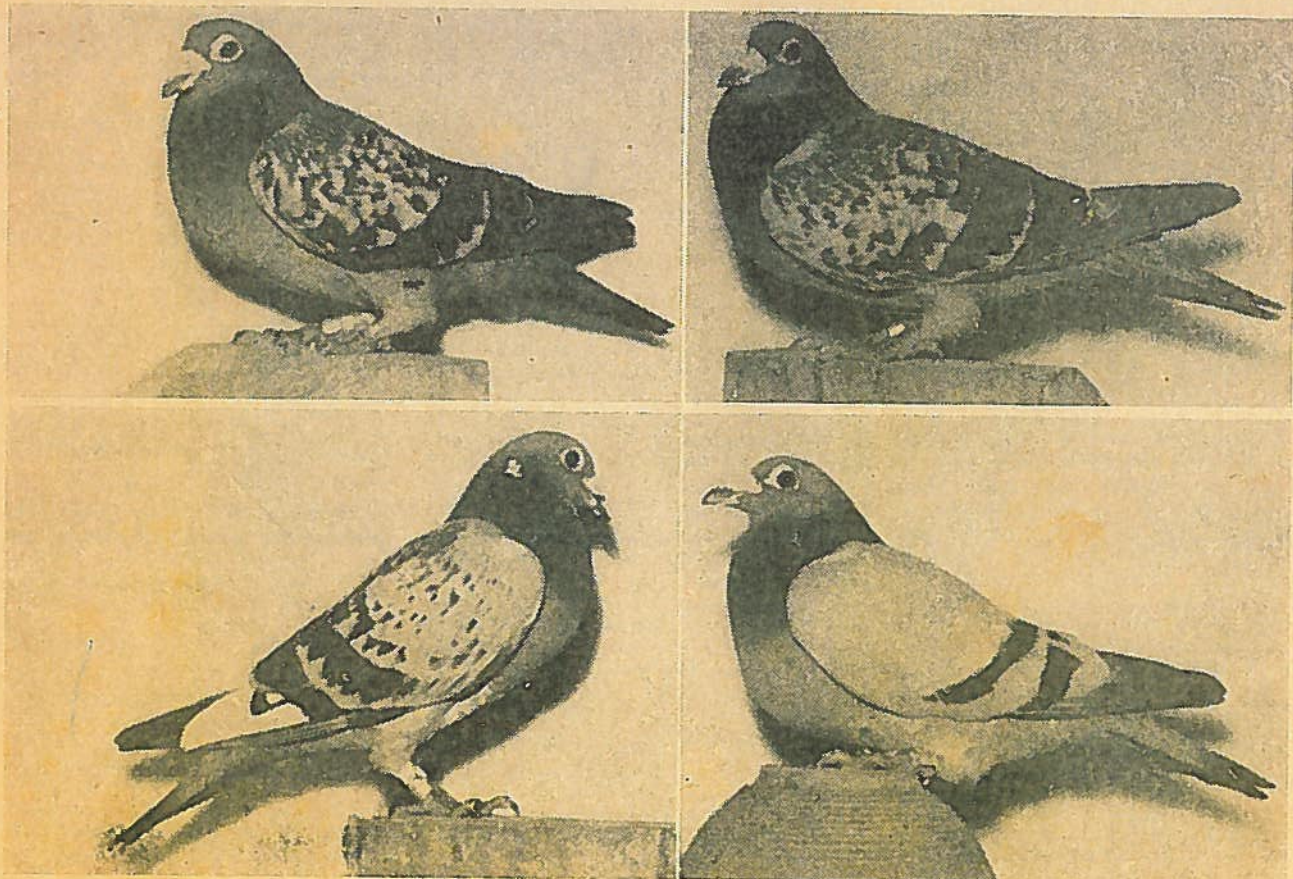
OFFICIEEL ORGAAN VAN DE N.P.O. EN AANGESLOTEN BONDEN

Redacteuren uitgevers G. J. D. MINGELEN en C. T. DE ZEEUW
Adres van Administratie: Columbusstr. 40, Eindhoven - Tel. 61627 - Postgiro 521373

EEN DER ALLERBESTE

Een kampioenschap en een kampioenschap is twee, waarmee ik maar zeggen wil dat het een hemelsbreed verschil maakt onder welke concurrentie een bepaald kampioenschap wordt vervlogen. Dat heeft nog niet altijd met het aantal leden te maken, doch ongetwijfeld wel met het aantal goede hokken, waartegen men moet optrekken. Wanneer we echter praten over een Bondskampioenschap, wordt het weer iets anders, of beter gezegd weer heel wat moeilijker, aangezien men dan de strijdbijl moet opnemen tegen de allerbeste uit die Bond. Het enigste „maartje" dat er aan een Bondskampioenschap is verbonden, is het feit dat dit Bondskampioenschap over een grote uitgestrektheid wordt vervlogen, waardoor de invloed van de wind nu eenmaal niet is weg te cijferen. Natuurlijk moet men wel op de invloed van de wind is dikwijls juist voldoende om de schaal in het voor- of nadeel te laten doorslaan.

In het zware seizoen 1959, met zijn overwegende Oosten of Noord-Oostenwind is de Oostkant er dit keer wel erg bekaaid afgekomen. Wanneer we de lijst van de Bondskampioenschappen van de N.A.B.v.P. bekijken, valt het op dat het zowat alles de Westkant is die de kampioenschappen behaalt. Gelukkig echter voor de Oostkant hadden ze daar de beschikking over een vaandeldrager, die zich van de invloed van deze Oostenwind maar bitter weinig aantrok en uitslagen maakte die vriend en vijand in bewondering brachten. Vijanden zal deze sympathieke sportman echter geen hebben want U hebt het al geraden, deze pennevruchten hebben betrekking op de bekende kampioen-schichtaren. Beantwoordt u Hees bij Nijmegen. Daags voor de Oostelijke Kampioenendag ben ik er in gezelschap

Vier afgezanten van het ras Burgers, Hees bij Nijmegen. Boven links: de Geeloo; rechts de Oude Frans. Onder links: het Gouden Horloge; rechts zijn vader H 49 - 175318 (zie beschrijving)

Burgers, Hees

van vriend Leen Peeman uit Middelharnis op bezoek geweest en verschillende dingen daar hebben diepe indruk op me gemaakt.

En nu bedoel ik hiermee niet in de aller-eerste plaats zijn duiven, want daarover straks meer.

Maar vooral de persoon van dhr. Burgers zelf, en dan bedoelen we hiermee speciaal zijn alles overheersende eenvoud. Wanneer men door deze industrieel in zijn imposante villa ontvangen wordt, gaat daar een hartelijkheid van uit die ons als bij toverslag zijn maatschappelijke welstand doet vergeten. Hier waren we op bezoek bij een pur sang duivenliefhebber, die, na zijn drukke zakelijke besommeringen, geheel opgaat in zijn kostbare collectie rasduiven. Hij heeft daar persoonlijk alles voor over, want zijn duiven zelf te verzorgen is zijn lust en zijn leven. Van kindsbeen af heeft hij tussen de duiven vertoefd en ook toen zijn drukke zaken in de steenfabricage hem steeds meer in beslag namen, bleef z'n duiven een stuk van zijn leven. Ontelbare successen, speciaal op zware fondconcoursen waren zijn deel en van jaren her heeft de naam Burgers in onze sport een goede klank. Het zware seizoen 1959 was een der beste jaren en alleen de voor hem nadelige Oostelijke winden hielden hem van de eerste plaats van het Bondskampioenschap af. Dat hij desondanks op de tweede plaats eindigde stempelt hem als de morele overwinnaar in de N.A.B. v.P. over 1959.

Er was nog iets wat me bijzonder opviel en dan betreft dit de duiven zelf. En wel de eigenschap dat zijn duiven het van kortbij evengoed kunnen als van veraf. Als hij het vluchtprogramma van A tot Z afwerkt zetten zijn duiven alle registers open en kijken er niet naar of ze al een tiental vluchten in de vleugels hebben vooraleer ze op een fondvlucht worden gezet. En dat komt men nog niet vaak tegen, want meestal is het tot Orleans en niet verder ofwel na enige voorafrichtingen naar de fondvluchten. Ook ziet dhr. Burgers er geen zwaar hoofd in een jaarling, die hij er capabel voor acht, op de fond te zetten, en meestal met succes. Was niet zijn eerste prijs van het zware Bondskoncours van Bordeaux enige jaren geleden een jaarling?

Dat hij zich zo'n lange reeks van jaren als kampioen weet te handhaven schrijf ik toe aan het feit dat dhr. Burgers beschikt over een twintigtal kweekduiven, waarin zijn goede oude stam zorgvuldig blijft bewaard. Hij is resoluut genoeg om een goede vlieger vroegtijdig naar het kweekhok te doen verhuizen. „Die heeft veel te goed gevlogen” zegt hij dan. Als kweker is hij me veel meer waard, dan maar wat minder prijzen.

Een besluit waarvoor zelfoverwinning nodig is. Neem b.v. zijn kraswitpen 55-242595 bijgenaamd „Gouden Horloge” omdat hij als jonge duif van Derby Orleans een gouden horloge won. Miste nooit zijn prijs en won ook nog een televisietoestel.

Vorig jaar van Chateauroux tegen 1382 duiven de eerste, evenals op Ruffec tegen 800 duiven. Is dus nog in de fleur van z'n leven, doch gaat in het a.s. seizoen naar het kweekhok. Een juweel van een doffer, zoals ik er geen vijf per jaar in m'n handen krijg. Een en al luxe, bijna te mooi om goed te kunnen zijn, zou men zeggen, als zijn uitslagen het tegendeel niet bewezen.

Wat me verder nog opviel waren de kleine beweeglijke pupillen, die bij de meeste zijner duiven het ras Burgers verraden. De wilskrachtige en toch rustige blik waarmee deze duiven je aankijken, en waarmee ze tevens een zekere slimheid tonen. Daarnaast zijn ze licht van gewicht, doch overvloedig gepluimd met soepele spieren. „Ze hebben dan minder mee te sjouwen”, aldus dhr. Burgers. Inderdaad vindt men onder de zware duiven bitter weinig kampioenen of

Vakmanschap en betrouwbaarheid

Als erkend lid van de Stichting Detailhandel in Gouden- en Zilveren Werken, staan wij garant voor prima uitgevoerde Wedvluchtprijzen. Levering tegen fabrieksprijzen. Vraagt katalogus.

Enig speciaal adres in Nederland:

WIJNANDS & VAN RENSEN
AMSTERDAM—HAARLEM

het zou een viteser moeten zijn.

Ook troffen we onder zijn cracks er verschillende bij met 'n korte of schuine broekpen, typerend bij veel goede vliegers.

Waaruit dit edele ras is ontsproten? Uit zijn eigen vooroorlogs ras met 'n duivin, aangekocht bij Charles van der Auwera uit Lier. Het was in de stad van „Lierke plezierke” dat de beroemde duivin van van Geem de eerste Nationaal van Barcelona speelde. Deze wonderduivin pakte 3x de kop van drie zware fondvluchten, waarbij de eerste van Barcelona. We hebben hierover in de Belgische pers indertijd uitvoerig kunnen lezen en de stad Lier is er enige weken van ondersteboven geweest. Bij Charles van der Auwera te Lier zat een dochter uit deze Barcelona-duivin en dhr. Burgers, in gezelschap van wijlen Dr. Bol, er op af. Hij mocht voor geld en goede woorden een duivin uitzoeken en koos toen bewuste dochter uit. Dat hij een prima keus gedaan had zou later blijken, want in bijna alle beste duiven van het hok Burgers stroomt het bloed van deze kweekduif bij uitstek. Gekoppeld met de Oude Blauwe, een onderduiker van het ras Delbar uit Ronse werd de grondslag van het na-oorlogse hok Burgers gelegd. Het ras Delbar haalde hij reeds in 1937 op zijn hok toen hij, op bezoek in Ronse, een zoon uit de beroemde, Kleine geschepte mee naar Nijmegen nam.

De bekendste nazaten van de duivin uit Lier zijn „De Geeloo”, een machtige doffer van 1946, die nog zo vitaal is als een jaarling, waarmee weer bewezen wordt dat een goede duif jarenlang vitaal blijft. Verder „de Oude Frans” en de 49-175318, een prachtige blauwband, de vader van 't „Gouden Horloge”. Allemaal kleppers met een geweldige prijslijst die tijdig naar het kweekhok werden gestuurd om op hun beurt weer sterke vliegduiven voort te brengen. Het zou me werkelijk te ver voeren alle uitslagen te vermelden, doch ik vind het wel de moeite waard te vermelden wat deze kwekers gepresteerd hebben, alvorens ze met pensioen gingen, al was het alleen maar om aan te tonen dat deze doffers reeds halverwege hun vliegcarrière voor de kweek werden bestemd. Ik moet me echter wel bepalen tot de belangrijkste uitslagen. De Oude Frans b.v. vloog o.a. Chateauroux 5e (2708 d.), Pt. St. Maxence 120e (2662 d.), Chateauroux 79e (1633 d.), Bordeaux 59e (1819 d.), Bordeaux 14e (1734 d.), St. Quentin 39e (3124 d.), Bordeaux 171e (2030 d.). Hij is van 1951 en in 1957, het jaar, voordat hij naar het kweekhok ging won hij van Corbeil tegen 2638 d. de 57., Chateauroux 2517 d. 79e en Bordeaux 1752 d. de 23e. Hij was dus nog volop in de running. Het was een zoon uit de Geeloo, evenals de blauwe 49-175318, die o.a. van Bordeaux de 154e won (4051 d.), Pt. St. Maxence 24e (2847 d.), Marbehan 28e (3126 d.), St. Vincent 387e Nat. (10311 d.), St. Vincent 36e Nat. (9144 d. en 16e in afd. Noord). Zijn zoon, het Gouden Horloge staat o.a. te boek met 30e St. Quentin (1866 d.), 17e Orleans (3431 d.), 11e Orleans (2488 d.), 12e Chateauroux (706 d.), 6e Corbeil (2856 d.), 10e Ruffec (890 d.), 28e Corbeil (2868 d.), 18e Chateauroux (3291 d.) en tenslotte 1e Chateauroux en 1e Ruffec in de Nijmeegse combinatie, respectievelijk 1382 en 800 duiven. Formidabel! En als ik nu ook nog enkele

uitslagen voorschotel in de afd. E concouren van het laatste vliegseizoen, durf ik U gerust de vraag te stellen „Wie heeft ze beter?”. Orleans 7 juni 1090 duiven 1-2-3-4-7-11-16-22-39-44-73-127-130-137-138-148-181-182, Chateauroux 20 juni 565 duiven 1-2-4-5-9-25-79-107.

Corbeil 31 Mei 2868 d. (Nijmeegse combinatie) 2-5-6-8-12-15-18-21-28-31-39-43-69-80-92-123-163-200-215-265-333-354-393-470. Ruffec afd. E, 4 juli 271 duiven, 1-2-11-13-19-20-41. St. Ghislain-H. 17 Mei 3909 d., 1-2-6-25-42-46-47-59-63-73-93-94-114, enz. St. Ghislain Hornu 24 mei 3247 duiven 2-3-10-14-23-30-35-37-42-54-58-59-87-89-92-133 enz.

Dat deze uitslagen in vereniging nog frappanter waren is te begrijpen en ze zullen dan ook niet gemakkelijk geëvenaard worden. Dat met deze uitslagen diverse hoofdprijzen naar huize Burgers gingen is vanzelfsprekend, want ofschoon de duiven slechts matig gepouwd worden, staan ze meestal wel voor de hoofdprijzen. In 1959 op Chateauroux en Bordeaux b.v. beide malen een televisietoestel.

Tenslotte nog enkele bijzonderheden over huisvesting en spelwijze. Natuurlijk, zou ik haast zeggen is bij dergelijke uitslagen bijna alles weduwschap wat de klok slaat, en deze weduwhokken zijn kurkdroog opgetrokken boven een bijbouw achter in de tuin. Onder huizen de kwekers en boven de weduwnaars. Daarnaast een tuinhok voor de jonge duiven. Op dit laatste speelde eerst zoon Theo apart, doch dit was 's Zondags bij thuiskomst der duiven vaak zo moeilijk uit elkaar te houden dat vader en zoon Burgers besloten in 1959 onder de naam B. en Th. Burgers te gaan vliegen.

Interessant is het deze gedegen zakenman over zijn jeugdijaren als duivenmelker te horen praten. Zijn eerste duiven kocht hij van een schoolmakkertje à raison van twee voor een kwartje. Hij was toen 10 jaar oud, doch zijn vader was over deze transactie niet bepaald enthousiast. De studie moest voorrang hebben en zoonlief droomde van die „kwartjesduiven”.

In 1922 werd echter a.h.w. officieel met postduiven begonnen, maar al hadden die dan ringetjes aan, als het om prijsvliegen ging stuurden ze de kat. Totdat hij in 1926 voor zaken door zijn vader naar Piet de Bruyn in Roosendaal werd gestuurd. Toen hij bij aankomst in Roosendaal op het aangeduide adres duiven zag vliegen, ging het van stenen weldra over duiven en aangezien de Bruyn soort had van het destijds legendarische hok van Vincent Marien uit België, nam Burgers jr., naast een opdracht tot het leveren van stenen, ook een koppel duiven mee. Het kwam uit wat Piet de Bruyn voorspeld had. Binnen twee jaar werd hij met dit soort kampioenen. Het was ras van „De Torenlijger” van Vincent Marien.

Sinds die tijd kon men de naam B. Burgers steeds bij de kampioenen vinden. Goed ras verloochent zich niet.

Tenslotte nog enkele „technische” bijzonderheden. Half Februari wordt gekoppeld, en na de eerste ronde jongen komen de doffers met het tweede koppel eieren na een dag of tien broeden op weduwschap. Vorig jaar waren er echter enkele doffers, die bij gebrek aan duivinnen in het geheel niet gekweekt hadden. Doch ook hierbij waren er die toch prima presteerden. Deze zelfde ervaring heeft ook Visser-Peeman uit Middelharnis opgedaan, waarbij er eentje was die wel zeer bijzonder vloog. Door dit tekort aan duivinnen gebruikte dhr. Burgers voor twee of drie doffers een en dezelfde duivin, als ze op weduwschap zaten en ook dit ging prima. De duivin wordt alleen de eerste vluchtjes getoond. Hij vindt dit telkens tonen veel te omslachtig. Is verder voorstander van graan en water en groen. Daarnaast steeds zout en grit ter beschik-

DE WITTE MOLEN

altijd het beste

229

king. Af en toe, speciaal vóór het koppelen wat sulfamezatine in het water. Enige maanden voor de koppeling worden de duiven gescheiden doch dat duurt ook wel eens korter of langer. In de winter een laag stro op de vloer, dat vindt hij warmer voor de duiven.

Hij kweekt van zijn beste vliegers altijd nog enige late jongen, welke hij direct in het voorjaar africht tot 2 á 300 km. Maar, voegt dhr. Burgers eraan toe: „Duivensport is geduld hebben”. Want het risico van verspelen ligt bij late jongen vaak erg hoog.

Ook op andere hokken heeft het ras Burgers reeds vaak van zich doen spreken.

Een interessant staaltje hiervan vertelde z'n zoon Theo. Toen deze enige jaren geleden in Zwitserland op vakantie was, was hij getuige van 'n spelletje kaart tussen drie Zwitsers en een Engelsman. De Engelsman werd er echter op minder faire wijze tussen genomen en toen dhr. Burgers jr. de Engelsman hierop attendeerde bleek hij met een duivenliefhebber te hebben kennis gemaakt. Deze wilde wel enkele duiven met hem ruilen en zo werden er een drietal naar Engeland gezonden. Het jaar daarop ontmoetten ze elkaar weer in Zwitserland en toen reeds bleek dat de Burgers duiven het prima hadden gedaan. Dat was in 1958. Op 'n zondag in 1959 kregen ze een telefoontje uit Londen met de mededeling dat een dochter uit „de Geeloo” de eerste had gevlogen en f 4000,— aan haar staart had hangen. Het was dezelfde zondag dat B. en Th. Burgers de eerste speelden op Chateauroux.

Ik schei er mee uit! Want met vader en zoon Burgers kun je over duiven blijven praten. Over hun wederwaardigheden en successen zou een boek te schrijven zijn en zelden heb ik een sportman ontmoet als dhr. Burgers uit Hees bij Nijmegen. Ik vergat echter nog bijna te vertellen dat zijn kostbaarste bezit (het zijn z'n eigen woorden) de zilveren Duvinol beker is, die over de jaren 1948—1956 op Nationaal St. Vincent werd vervolgen voor de meeste punten met de eerst geconstateerde duif. Het is de enigste beker die hij in de huiskamer heeft staan. De andere bewaart hij elders.

—o—

Op weg naar huis (ongetwijfeld hier of daar via een klinkerweg van de firma Burgers) hebben Leen Peeman en ik nog lang over dit interessant bezoek nagekaart. Over de rassige duiven, de hartelijke ontvangst, het ideale duiven houden in een uitgestrekte tuin en bovenal over de duivenliefhebber in hart en nieren. Als wij in onze liefhebberij een duivensportman van het jaar zouden uitroepen, wist ik het wel: Bernard Burgers!

MARIUS

In deze tijd,

komt het maar al te dikwijls voor dat onze duiven zot zijn. Als we binnen een dag of tien willen koppelen, komt die zothed ons precies van pas. Als we echter nog 3 of 4 weken willen wachten, liggen de kaarten anders. Dan kunnen we met zotte duiven lelijk geschoren zitten en zeg dan maar eens hoe we het uit moeten houden.

Het is inderdaad niet gemakkelijk.

Het is Zaterdagmiddag 30 Januari als ik dit schrijf en het regent aan één stuk. Toch zie ik de duiven spelen. Ze trekken zich van de regen niets aan. Ze zijn klaar om gekoppeld te worden en of zulks nu ge-

beurt of over 14 dagen, speelt geen rol. Wel als ik nog 4 weken zou willen wachten. De doffers zouden inplaats van gewoon gescheiden te zijn, weduwnaars worden. Ze zouden vorm krijgen en zich dienovereenkomstig gaan gedragen en het zou eten betekenen van de koek die in Mei en Juni pas aan de beurt mag komen.

Het eenvoudigste houdt men z'n duiven kalm als men laat scheidde. Voor een volgend jaar noteren dus.

Wil men laat koppelen, houdt doffers en duivinnen lang bij elkaar. Koppelt men vroeg: het komt zo nauw niet.

Als de duiven dus in Januari gescheiden werden, valt het meestal met de problemen nogal mee. Werden ze vroeg gescheiden, dan is de rust ver te zoeken. In dit geval is wachten tot 1 Maart een moeilijke opgave. 90% kans dat de gescheiden doffers nu al weduwnaars worden en dat betekent in elk geval een nadeel.

Wat nog te doen als de doffers, voor hun tijd dus, weduwnaars aan het worden zijn?

1e. Voer zeer schraal. Geef niet alleen gerst, hoe goed gerst ook moge weze. 70% is genoeg, de rest, 30% dus, mag normaal kweekmengeling zijn. Komt niet zo nauw. Alleen niet meer dan 70% (eventueel 60) gerst.

Geef de duiven 1 x per dag eten. Bij voorkeur midden op de dag. Ze blijven 's morgens dan lang rustig en gaan ook vroeg slapen. Geef de doffers wel groen.

2e. Houdt de hokken aan de donkere kant. Niet afschermen, wel de zon buiten houden. Maak er een beetje sombere hokken van. Licht geeft vrolijkheid en leven en u zult persoonlijk de invloed van de zon kennen.

3e. Laat de doffers hoogstens 1 x per dag los. Het vaak los of de hele dag los wekt ze op en ze worden er paarlustig van. Houdt ze liever rustig binnen. Vreest geen koud weer of een regenbui bij 't loslaten. Losse doffers krijgen er niets verkeerd van. Ze kunnen er wat door afkoelen, doch daar is het feitelijk precies om begonnen.

4e. Zorg dat de duiven rustig blijven. Houdt soortgenoten van het vrouwelijk geslacht voor de ramen en van de hokken weg. Kom zelf ook niet te veel bij de heren en zorg dat de broedhokken onzichtbaar zijn.

Ik geloof dat de punten 1 t.m. 4 het belangrijkste zijn om zotte duiven nog een poosje in toom te houden. Lukt het niet, koppel dan wat vroeger. Duiven die half Februari gekoppeld worden, winnen in Juli ook prijs.

Er is nog een manier om te voorkomen dat de grote vorm te vroeg komt.

Men koppelt normaal in 't begin van Februari en late 2 x een jong groot brengen. Desnoods 3 x of 2½ keer. Het mogen ook twee jongen per nest zijn of het eerste nest twee en daarna een. U behoeft het niet zo erg nauw te nemen met de nestpositie als u de duivinnen weg neemt. Bewezen is zelfs dat op drijven staande doffers die hun duifin op dat moment kwijt raakten 3 á 4 weken later hard vlogen.

U late dus uw duiven bijvoorbeeld tot 1 Juni rustig op nest zonder ze in die tijd teveel te laten doen aan kweek en vlucht en zette ze daarna op weduwschap. Als de hokken en duiven goed zijn, gaat het dan gebeuren: het prijzen winnen. Natuurlijk moet ook de baas niet al te onsoortig zijn

en jammer genoeg zijn de duiven in het algemeen beter dan hun meesters. Meestal moet men slecht vliegen bij de baas of de hokken zoeken.

Uit bovenstaande volgt dat men het gemakkelijkst 2 hokjes voor z'n weduwnaars kan hebben. Het ene gaat 1 Mei op weduwschap en het andere 1 Juni. Daarenboven nog een stelletje nestduiven en men is gesteld.

We kunnen dan alles koppelen op de 2e Zaterdag van Februari en behoeven geen kopzorgen te maken met het ongepaard houden van onze duiven tot 1 Maart of later.

v. d. H.

Eendagsfondduiven

Hoe moet een fondduif gebouwd zijn om koprijzen te vliegen op eendagsvluchten van 500 tot 800 km met behoorlijke kopwind?

Punt 1. U neemt de duif vlak op uw handen, de poten laat U achter uw handen. Leg op iedere helft van de rug een duim, wacht totdat de duif kalm is, tilt uw twee duimen op en de duif moet vlak blijven liggen, glijdt de duif uit uw handen dan is deze topzwaar; voor mij waardeloos.

Punt 2. Laat alsdan op weerszijden van de rug uw duimen glijden tot aan de stuit, dan voelt U meteen of deze breed en sterk is. Sterke lendenen sterke kracht. Heeft U te maken met een stuit met een inkeping, dan heeft U niets dan zwakte. U voelt alsdan terloops naar de stuitbeentjes; deze mogen goed sluiten, maar bij een brede stuit is dit niet noodzakelijk, dus laat U niets wijsmaken dienaangaande.

Punt 3. U gaat met uw wijsvinger langs het borstbeen, en U voelt direct of dit lang is, een kort borstbeen is een goed gebrek.

Punt 4. U spreidt de vleugel pl.m. 13 cm open, dus dat is maar even de vleugel opendoen, de dekkeertjes moeten alsdan de broekpennen tot op 7 millimeter na bedekken. Iedere slag die een duif met kopwind doet is voor 100 procent raak. Speelt men fond met wind op de staart dan kan een dergelijke duif geen koprijzen winnen, alsdan moet U ook een behoorlijk gebouwde duif hebben, maar dan mogen de dekkeertjes 5 millimeter korter zijn. Deze vleugel laat een zeker percentage wind door, de eerste duif moet afremmen of gaat over de bol. Immers bij een sterke wind zet een molenaar zijn wieken op half zeil of soms kwart want anders vliegt alles aan flarden. Zo is het ook met de duif in kwestie.

Punt 5. Met de palm van de hand, die U tegen het middelpunt van binnen en buitenarm drukt, voelt U direct of deze fors gespierd is; is dit niet zo: ongeschikt.

De buitenarm waar de slagpennen in zitten: U laat uw wijsvinger langs onder en uw duim langs de bovenzijde glijden en deze moet dik zijn daar zit de kracht voor de fond in, dit moet een bos spieren zijn.

Is de dikte maar aan de dunne kant dan eentje voor staartwind.

Nu laat U uw duim omvallen zodat deze op de scheiding komt te liggen van broekpennen en slagpennen, drukt even en de vleugel blijft bijna normaal liggen. Heeft U een zwakke vleugel, uw duim heeft neiging om er doorheen te vallen, dit is ook een